

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2016. év november hó 24. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

végzést:

Az adócsalás büntette miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a **Székesfehérvári Törvényszék** 2015. év október hó 30. napján kelt 5.B.179/2013/46. számú ítéletét **helybenhagyja.**

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Székesfehérvári Törvényszék 2015.X.30. napján kelt 5.B.179/2013/45. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki adócsalás büntettében (1978. évi IV. törvény 310. § (1) és (3)) és folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276. §), ezért halmazati büntetésül 10 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte azzal, hogy a büntetés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggeszteni rendelte. Megállapította, hogy a vádlott a végrehajtás elrendelése esetén a börtön büntetés fele része letöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a vádlott terhére az ügyész súlyosításért hosszabb tartamú és hosszabb próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést, az ítéletet a vádlott és védője tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.33/2016/1. számú átiratában a bejelentett fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le, az általa megállapított tényállás nem szenved megalapozatlansági hibákban. A megállapított tényállásból a törvényszék okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére a minősítés során az alkalmazandó törvény tekintetében azonban téves álláspontra helyezkedett. Az ügyészi álláspont szerint a feltételes szabadságra vonatkozó szabályozásra figyelemmel a 2012. évi C. törvény jelent kedvezőbb elbírálást a vádlott számára.

A hiánytalanul számba vett bűnösségi körülményeket továbbá a törvényszék nem súlyuknak megfelelően értékelte, a súlyosító körülmények nagyobb számára és nyomatékára figyelemmel a vádlottal szemben lényegesen súlyosabb tartamú és hosszabb próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés szükséges a büntetési célok eléréséhez.

Álláspontja szerint a vádlott javára olyan különös méltánylást érdemlő körülmény nem található, mely indokolná a büntetés fele részének letöltését követő feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét.

Mindezekre tekintettel indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Székesfehérvári Törvényszék ítéletét a bűncselekményeket minősítő és büntetést kiszabó részében változtassa meg és a vádlott cselekményeit 1 rb. költségvetési csalás büntettének (Btk. 396. § (1) bekezdés a), (3) bekezdés a)) és 1 rb. folytatólagosan megvalósított hamis magánokirat felhasználása vétségének (Btk. 345. §) minősítse. A vádlottal szemben hosszabb tartamú és hosszabb próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztést szabjon ki

valamint állapítsa meg, hogy a vádlott a büntetés 2/3 részének letöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A nyilvános ülésen jelen lévő védő az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 348. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

A felülbírálat eredményeként az ítéletábra azt állapította meg, hogy elsőfokú bíróság a részletes bizonyítási eljárást a perrendi szabályok szerint, az eljárási szabályokat betartva folytatta le. A vád tárgyává tett bűncselekmény elbírálásához szükséges összes fellelhető bizonyítékot beszerezte, a Be. 75. § (1) bekezdésében megfogalmazott ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett.

Az elsőfokú bíróság által megállapított törvényi tényállás mentes, a Be. 351. § (2) bekezdés a)-d) pontjaiban írt hibáktól és hiányosságoktól, ezért a Be. 352. § (2) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt. Az ítéletábra észlelte, hogy a tényállás 3. oldal 7. bekezdésében a vádlott által vezetett gazdasági társaság neve - nyilvánvaló elírás folytán - rosszul került rögzítésre, ezért a „" elnevezést „"-ra javítja.

Az elsőfokú bíróság irathűen sorolta fel a bizonyítékokat a vádlott védekezését, a tanúk vallomását a rendelkezésre álló szakértői véleményeket és iratokat. A bizonyítékokat egyenként és összességében mérlegelte és helyesen foglalt állást akkor, amikor a tényállást a vádlottnak a történéseket illetően feltáró jellegű vallomásra alapította figyelemmel arra, hogy azt a kihallgatott érdektelen, valamint a társaság üzemeltetéséből adódó helyzetére tekintettel érdektelennek nem tekinthető a tanú és gépjárművek értékesítéséről beszerezett iratanyag mindenben alátámasztott.

Helyesen járt el akkor is, amikor a nyomozati szakban hiányos adatok alapján készített könyvszakértői véleményt kiegészítette és az így teljes körűen megalapozott szakértői vélemény valamint az adóbevallások alapján állapította meg az adóhiány mértékét.

Az ítéletábra osztotta a törvényszék álláspontját miszerint az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. tv. rendelkezései kedvezőbbek a vádlottra. Az elsőfokú bíróság helyesen fejtette ki, hogy az üzletszerű elkövetés a korábbi Btk. szerint az adócsalás körében nem képezett minősítő körülményt, míg az elbíráláskor hatályos 2012. évi C. tv. esetében már igen.

A korábbi és a hatályos büntetőtörvény azonos tartalmú fogalma szerint üzletszerűen követi el a bűncselekményt, aki ugyanolyan vagy hasonló jellegű bűncselekmények elkövetése révén rendszeres haszonszerzésre törekszik (1978. évi IV. törvény 137. § (9) pont, 2012. évi C. tv. 459. § (1) bekezdés 28. pont).

A Kúria álláspontja szerint a költségvesztési csalás bűncselekménye vonatkozásában az üzletszerűség megállapításának nem akadálya, hogy a bűncselekmény törvényi tényállásán belül értékelésre kerülő különböző elkövetési magatartások törvényi egységet alkotnak és a folytatóság megállapításának az új szabályozás szerint nincs helye. Aki az adót szándékosan nem vallja be az nem is akarja megfizetni, vagyis egyértelműen

haszonszerzésre törekszik, ha pedig az adóelvonás részéről ismétlődik, különösen ha az ismétlődés többszörös a rendszeres haszonszerzésre törekvés tettenérhető (BH 2015.59.) Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a vádlott cselekménye a jelenleg hatályos törvény szerint üzletszerűen elkövetettnek is minősülne, így annak alkalmazása a vádlott számára enyhébb elbírálást nem eredményezne. A törvényszék így helyesen döntött a büntetőtörvény időbeli hatályáról és a cselekmények anyagi jogi minősítése is törvényes.

A büntetés kiszabás körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság teljes körűen feltárta és súlyuknak megfelelően értékelte.

A nagyszámú nyomatékos enyhítő körülményre figyelemmel a törvényszék indokoltan alkalmazta a 87. § (1), (2) bekezdés d) szerinti enyhítő szakaszt a vádlottal szemben kiszabandó szabadságvesztés tartamának meghatározásakor. Az ítélet tábla a szabadságvesztés felfüggesztését is indokoltnak látta egyetértve az elsőfokú bíróság ezirányú döntésével.

A másodfokú bíróság nem osztotta az ügyészség álláspontját a szabadságvesztés és a próbaidő tartamának emeléséről. A szabadságvesztés tartama tekintetében - figyelemmel az ügyészség által nem kifogásolt felfüggesztés tényére - a kiszabható és a kiszabott büntetés tartama között lényegesen súlyosabb büntetés kiszabására másodfokon nincs is lehetőség márpedig a törvényi büntetési keretek között kiszabott büntetés kisebb megváltoztatásának a Be. 371. § (2) bekezdése értelmében nincs helye.

A próbaidő tartamát a törvényszék a BKV. 55. számú kollégiumi vélemény iránymutatása szerint állapította meg, az egyéni megelőzés céljának eléréséhez a 2 év elegendő, ezért a másodfokú bíróság a tartam felemelésére vonatkozó ügyészi indítványt sem tartotta indokoltnak.

Helyesen állapította meg a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a törvényszék börtönben és a nagyszámú nyomatékos enyhítő körülményt értékelve helytállóan rendelkezett a feltételes szabadság kedvezményéről is.

Az elsőfokú bíróság a bűnügyi költségéről való rendelkezése törvényes.

Fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság a Be. 361. § szerinti nyilvános ülésen eljárva annak helyes indokainál fogva a Be. 371. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

, 2016. év november hó 24. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

. Kósa Zsuzsanna s.k. . Szalai Géza s.k.
előadó bíró

bíró

A Székesfehérvári Törvényszék 2015. év október hó 30. napján kelt 5.B.179/2013/46. számú ítélete a Fővárosi Ítélet tábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.40/2016/11. számú ítéletében írt változtatással 2016. év november hó 24. napján jogerős és a börtönbüntetés kivételével végrehajtható.

B u d a p e s t, 2016. év november hó 24. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül: